

ליו"ט

לשבת חוה"מ

ותתן לנו יהוה אלהינו, (כשבת שבתות
למנוחה) מועדים לשמחה, חגים
וזמנים לששון, (כשבת את יום המנוח
הזה) את יום טוב מקרא קדש
הזה, את יום חג המצות הזה,
זמן חרותנו באהבה, זכר ליציאת
מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה
ויבא, יגיע, יראה, ירצה,
ישמע, יפקד, יזכר לפניך זכרוננו,
זכרון אבותינו, זכרון ירושלם
עירך, זכרון משיח בן דוד עבדך,
זכרון כל עמך בית ישראל,
לפניך, לפלטה, לטובה, לברכה,
לחן, לחסד ולרחמים, (כשבת ביום
המנוח הזה) ביום טוב מקרא קדש
הזה, ביום חג המצות הזה, לרחם
בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יהוה
אלהינו בו לטובה, פקדנו בו
לברכה, הושיענו בו לחיים. בדבר
ישועה ורחמים, חוס וחסנו ורחם
עלינו, ומלטנו בו מכל צרה ויגון,
ושמחנו בו שמחה שלמה, פי אל
מלך רחום ומנון אמה:

אלהינו ואלהי אבותינו,
רצה נא במנוחתנו,
קדשנו במצותיך, וזן
חלקנו בתורתך
ושמח נפשנו בישועתך,
ושבענו מטובך, וטהר
לבנו לעבדך באמת,
והנחילנו באהבה וברצון
שבתות קדשך. ויגווחו
בם כל ישראל אוהבי
שמך. ברוך אמה יהוה,
מקדש השבת:
רצה יהוה אלהינו בעמך
ישראל, ולתפלתם
שעה. והשב העבודה אל
דביר ביתך ואשי ישראל,
ותפלתם מהרה תקבל
ברצון, ותהי לרצון תמיד
עבודת ישראל עמך.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה
ויבא, יגיע, יראה,

ומחפלים בלחש

אדני, שפתי תפתח, ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יהוה, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם,
אלהי יצחק, ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא,
אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה הכל, זוכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בניהם, מלך רחמן מושיע ומגן. ברוך אתה
יהוה, מגן אברהם:

אתה גבור לעולם, אדני, מחיה מתים אמה, רב להושיע,
משיב הרוח ומוריד הגשם (כשבת חוה"מ וכשביעי של פסח
מוריד הטל), מכלכל חיים בחסד, מחיה מתים ברחמים רבים,
רופא חולים, סומך נופלים, מתיר אסורים, ומקים אמונתו
לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך, ממית ומחיה,
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יהוה, מחיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש, וקדושים בכל יום יהללוך סלה,
ברוך אתה יהוה, האל הקדוש:

ליו"ט

לשבת חוה"מ

אתה בחרתנו מכל העמים,
ורצית בנו מכל הלשונות,
קדשתנו במצותיך, וקרבתנו
מלבנו לעבודתך, ושמך הגדול
והקדוש עלינו קראת.

כשחל יו"ט במוצ"ש אומרים

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות
חקי רצונך. ותתן לנו יהוה אלהינו קדשת
שבת וכבוד יום טוב וחיגת הרגל, ובין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הקבלת, ויום
השביעי הגדול ותקדוש מששת ימים קדשת.

אתה קדשת את יום
השביעי לשמך,
תכלית מעשה שמים
וארץ, וברכתו מכל
הימים, וקדשתו מכל
הזמנים. באמור, ויברך
אלהים את יום השביעי
ויקדש אותו, פי בו שבת
מכל מלאכתו, אשר ברא
אלהים לעשות: אלהי

הטוב פי לא כלו רחמיך, המרחם פי לא תמו
(כנ"י תמו) חסדיך. כל החיים יהללו את שמך
הגדול פי טוב האל הטוב. ברוך אתה יהוה, הטוב
שמך, ורך נאה להודות:

שים שלום טובה וברכה, חן וחסד ורחמים עלינו
ועל ישראל עמך. וברכנו כלנו כאחד, ממאור
פניך. פי ממאור פניך נתת לנו יהוה אלהינו, תורה
וחיים, אהבה וחסד צדקה ושלום. וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת בשלום. ברוך אתה
יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום, אמן: יהיו
לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי
וגאלי:

ונהגו להחנות

אלהי, נצר לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה.
ולמקללי נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל
תהיה. פתח לבי בתורתך, ואחרי מצותיך תרדוף
נפשי. וכל הקמים עלי לרעה, מהרה הפר עצתם
וקלקל מחשבותם. יהיו כמץ לפני ריח, ומלאך
יהוה דוחה. עשה למען שמך. עשה למען ימינה.
עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך. למען
יחלצון ידידיך, הושיעה ימינה וענני: יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך, יהוה צורי וגאלי:

ליו"ט

לשבת חוה"מ

יהושיאנו, יהוה אלהינו, את
ברכת מוצריך לחיים
לשמחה ולשלום, כאשר רצית
ואמרת לברכנו, בן תברכנו סלה:
קדשנו במצותיך, ותן חלקנו
בתורתך, ושמח נפשנו
בישועתך, ושבוענו מטובך, וטהר
לבנו לעבודך באמת, והנחילנו
בשמחה ובששון מוצרי קדשך.
וישמחו בם כל ישראל אוהבי
שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש
(כשבת השבת ו) ישראל והזמנים:

רצה יהוה אלהינו בעמך ישראל,
ולתפלתם שעה. והשב
העבודה אל דביר ביתך ואשי
ישראל, ותפלתם מהרה תקבל
ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת
ישראל עמך.

רצה, ישמע, יפטר. זכר לפניך
זכרוננו, זכרון אבותינו, זכרון
ידידך שלם צדק. זכרון משיח בן
דוד צדק. זכרון כל עמך בית
ישראל. לפניך. לפלטה, לטובה.
לברכה, לחן, לחסד ולרחמים.
ביום מקרא קדש הנה, ביום מועד
חג המצות הנה, לרחם בו עלינו
ולהושיענו. זכרנו יהוה אלהינו
בו לטובה, פקדנו בו לברכה,
הושיענו בו לחיים. בדבר ישועה
ורחמים, חסד וחסד ורחם עלינו,
ומלחנו בו מכל צרה וגון,
ושפחנו בו שקמה שלמה, כי
אל מלך רחום ותנון אמה:

ותרצנו, ותחזינה עינינו בשוכך לנו לציין ברחמים כמאז.
ברוך אתה יהוה, המחזיר שכינתו לציין:
מודים אנחנו לך, שאתה הוא יהוה אלהינו, צור חיינו, מגן
ישענו. אתה הוא לדור דור. נודה לך ונספר תהלתך.
על חיינו המסורים בידך, על גשמותינו הפקודות לך, על נפשי
ונפלאותיך שבכל עת ועת, ערב ובקר וצהרים:

א אם שכח ולא אמר יעלה ויבוא, חזור.

ב כך הנוסחא בחבאליל קדמנים, שבי ומהרי"ץ צלום כתיב.

בחזרת ש"צ או כשמחפלים תפלה אחת בקול רם, אומר ש"צ ברכה שלישית בנוסח זה:^ב
 כְּתוּר יִתְנוּ לָךְ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְלֹאכִים הַמוֹנֵי
 מַעֲלָה, עִם עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטֵּה,
 יַחַד כָּלָם קִדְּשָׁה לָךְ יִשְׁלְשׁוּ, וְכֵן כְּתוּב עַל
 יַד נְבִיאֶךָ, וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר: וְעוֹנִים הַצְּבוּר
 והש"צ עמהן קְדוּשׁ, קְדוּשׁ, קְדוּשׁ יְהוָה צְבָאוֹת,
 מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: ואומר ש"צ כְּבוֹדוֹ וְהוֹדוֹ
 מְלֹא הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמְשֻׁרְתוֹ שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה,
 אֵיךְ מְקוּם כְּבוֹדוֹ: וְעוֹנִים הַצְּבוּר והש"צ עמהן מְשַׁבְּחִים
 וְאוֹמְרִים, בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהוָה מִמְקוֹמוֹ: ואומר
 ש"צ מִמְקוֹמֶךָ מְלַכְנוּ, תּוֹפִיעַ וְתַתְּנֵנָּה וְתַמְלֹךְ
 עָלֵינוּ, כִּי מְחַפִּים אָנוּ לָךְ, מְתֵי תַמְלֹךְ בְּצִיּוֹן
 בְּקִרְוֹב, בְּחַיֵּינוּ וּבְיַמֵּינוּ: וְעוֹנִים הַצְּבוּר אָמֵן: ואומר ש"צ
 תִּשְׁכּוֹן, תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַם עִירְךָ
 לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֶצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תְּרַאֲיֵנָּה
 בְּמַלְכוּת עֲזָךְ, בְּדָבָר הָאֱמוּר בְּשִׁירֵי קִדְשֶׁךָ עַל
 יַד דָּוִד עַבְדְּךָ, מְשִׁיחַ צִדְקָךָ: וְעוֹנִים הַצְּבוּר והש"צ עמהן

ב בנוסח הרמב"ם ותכאליל עתיקים ובנוסח אשכנז לא נזכר נוסח "כתר", אלא גם במסופים
 אומרים "נקדישך" כשחזית ומנחה. ולעולם הש"צ אומר הקדושה לבדו, והצבור עונים כל
 העניות בלבד והוא עמהן.

וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַדָּר וְיִתְהַלָּל וְיִתְנַשֵּׂא
 שְׁמִיהַ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעוֹנִים הַצְּבוּר אָמֵן. לְעִילָא לְעִילָא
 מְפַל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא וְתִשְׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, (די) דְּאָמִירָן
 בְּעִלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. וְעוֹנִים הַצְּבוּר אָמֵן.

מתפללים בלחש וחזרה או תפלה אחת בקול רם כתקנת הרמב"ם.

אֲדַנִּי, שְׁפַתֵי תִפְתָּח, וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
 גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל, זוֹכֵר חֲסָדֵי
 אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי בְנֵיהֶם,
 מְלַךְ רַחֲמָן מוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 מַגֵּן אַבְרָהָם:
 אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם, אֲדַנִּי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה,
 רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטָּל, מְכַלְכֵּל חַיִּים
 בְּחֻסָּד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, רוֹפֵא
 חוֹלִים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, מְתִיר אֲסוּרִים, וּמְקַיֵּם
 אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַי. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת
 וּמִי דוֹמֶה לָךְ, מְמִית וּמְחַיֶּה,
 וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
 מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ, וּנְתַרְחַק מֵעַל
אֲדַמְתָּנוּ, וְאֵין אָנוּ יְכוּלִים לְעֲלוֹת, לְרֵאוֹת,
לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ, בְּגוֹה הַדְּרֶךְ,
בְּבֵית הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו, מִפְּנֵי
הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלַּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם
עָלָיו וְעָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתִקְבֹּץ
פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וְנִפְּוֹצוֹתֵינוּ כְּנֶסֶם מִיַּרְכְּתֵי
אֶרֶץ, וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַם בֵּית
מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם, וְשֵׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת
קַרְבָּנוֹת חוֹבְתָנוּ, תְּמִידִין כְּסִדְרָן וּמוֹסְפִין כְּהַלְפָתָן,
וְאֵת מוֹסְפֵי (כַּשְׁכַּח יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה) יוֹם טוֹב מִקְרָא
קֹדֶשׁ הַזֶּה, יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב
לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצּוֹת רְצוֹנָךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ
בְּתוֹרְתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ:

מִלֶּךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ, טוֹב וּמְטִיב הַדְּרֶשׁ לָנוּ.
שׁוּבָה עָלֵינוּ בְּהֵמוֹן רַחֲמֶיךָ, בְּגִלְל אַבּוֹתֵינוּ
שֶׁעָשׂוּ אֶת רְצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבִתְחִלָּה, וְכוּנֵן
מִקְדָּשֶׁךָ עַל מְכוּנּוֹ, וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ, וְשִׂמְחָנוּ

יִמְלֹךְ יְהוָה לְעוֹלָם, אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר,
הַלְלוּיָהּ: וְאוֹמֵר ש"צ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּךְ, וְלִנְצַח
נִצְחִים קִדְשְׁתָּךְ נִקְדִּישׁ. שְׂכַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
מִפִּינוּ לֹא יִמוּשׁ, כִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ
אַתָּה, בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: (אמ"ק)

אתה בחרתנו

היחיד אומר

אֲתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ, וְקְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סְלָה, בְּרוּךְ אַתָּה
יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחִירְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים, וְרָצִיתָ בָּנוּ מִכָּל
הַלְשׁוֹנוֹת, קִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְנִקְרַבְתָּנוּ
מִלְּכָנוּ לְעַבְדְּתֶךָ, וְשִׁמְךָ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קִרְאתָ.

וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, (כַּשְׁכַּח שְׂבֻחוֹת לַמְּנוּחָה
(כַּשְׁכַּח) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן, (כַּשְׁכַּח
אֵת יוֹם הַמְּנוּחַ הַזֶּה) אֵת יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה,
אֵת יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה, זְמַן חֲרוּתְנוּ בְּאַהֲבָה,
זְכָר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

א יש כשמתפללין תפלה אחת כשיסיים הש"צ האל הקדוש עונין כל הצבור אמן וחוזר כל אחד לעצמו ברכת אתה קדוש עד סופה וממשיכים עם תפלת הש"צ מלה במלה (רמב"ם פ"י, טז הע' לג ד"ה עיין ראש"ל).

וּתְפַלְתֶּם מְהֵרָה תִּקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתֵהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְתִרְצֵנוּ, וְתִחַזְּנֵנוּ עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְנוֹךְ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים כְּמֵאָז. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה,
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה
הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
צוּר חַיֵּינוּ, מְגִן יְשַׁעֲנוּ.
אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר.
נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפֹּר * תְּהִלָּתְךָ,
עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ,
עַל גְּשׁוּמֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת

לָךְ, עַל נִסֶּיךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת וָעַת, עָרַב וּבִקֵּר
וְצִהָרִים:

הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ, הַמְּרַחֵם כִּי לֹא תָמוּ (בני"י
יַתְמוּ) חֲסֵדֶיךָ. כָּל הַחַיִּים יִהְלְלוּ אֶת שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל כִּי טוֹב הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַטּוֹב
שִׁמְךָ, וְלָךְ נֹאֶה לְהוֹדוֹת:

* כן הנוסחא בתכאליל קדמונים, שבו ומהו"יין צילום כתי"י.

בְּתַקִּינוּ, וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל אֶל נוֹהוּ, כְּהַנִּים לְעֲבוֹדָתְם,
וְלוֹיִם לְדוֹכְנָם, וְיִשְׂרָאֵל לְמַעֲמָדָם, וְאַרְמוֹן עַל
מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב. וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ
בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רְגְלֵינוּ, כַּפְתּוּב בְּתוֹרָתְךָ: שֵׁלֶשׁ
פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאָה כָּל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ, בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר, בַּחֲגֵי הַמִּצּוֹת וּבַחֲגֵי
הַשְּׁבָעוֹת וּבַחֲגֵי הַסְּפֹת, וְלֹא יִרְאָה אֶת פְּנֵי יְהוָה,
רִיקָם: וְנִאָּמַר, אִישׁ כְּמִתְנַת יָדוֹ, כַּבְּרַכַּת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

וְהַשִּׂיאָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים
לְשִׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאַמְרָתָ
לְבַרְכָנוּ, כֵּן תְּבַרְכֵנוּ סֵלָה:

קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתֶיךָ, וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ, וְשִׂמַּח
נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ, וְשַׁבְּעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאַמֶּת, וְהִנְחִילֵנוּ בְּשִׁמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן
מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ, וְיִשְׁמְחוּ בָּם כָּל יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי
שִׁמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְקַדֵּשׁ (כַּשְׁבֵּת הַשְּׁבָת ו) יִשְׂרָאֵל
וְהַזְּמִינִים:

רָצָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפַלְתֶּם שְׁעָה.
וְהָשִׁב הָעֲבוֹדָה אֶל דְּבִיר בֵּיתְךָ וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל,

פָּנֵינוּ אֱלֹהֵיךָ וַיֵּשֶׁם לְךָ שְׁלוֹם: וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וְאָנֹכִי אֲבָרְכֵם:

שֵׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה, חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים
עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. וּבְרַכְנוּ כְּלָנוּ
כְּאֶחָד, מִמְּאֹר פְּנִיךָ. כִּי מִמְּאֹר פְּנִיךָ נִתְּתָה
לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אֲהַבָּה וְחֶסֶד,
צְדָקָה וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת בְּשְׁלוֹם.

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּשְׁלוֹם, אָמֵן: *

ואומר בלחש

יְהִי לְרִצּוֹן אֱמֹרִי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה
צוּרֵי וְגֵאֲלֵי:

ונחנו להתחנן

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וְשִׁפְתוֹתֵי מִדְּבַר
מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם, וְנַפְשֵׁי
כַּעֲפָר לְכָל תַּהְיֶה. פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ, וְאַחֲרֵי
מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשִׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרַעָה,

א בחזרת ש"צ מסיים כאן. ואומר קדיש.
ב כשמתפללים תפלה אחת אומרים יהיו לרצון וכי' בלחש.

סדר ברכת כהנים

כשהכהנים עולים לדוכן, אומרים בלחש

אִיִּהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, שֶׁתְּהִיֶּה הַבְּרָכָה שְׂצוּיֵתְנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּרָכָה שְׁלָמָה. וְאֵל יְהִי כֹה מְכַשׁוֹל וְצוֹן מַעֲטָה וְצַד עוֹלָם:
הכהנים עומדים ופניהם אל ההיכל ואצבעותיהם כפופות, עד שישלים שליח צבור מרדים
ואומרים בקול רם

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּךָ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְשָׁתוֹ
שְׁלֵ-אַהֲרֹן, וְצִוְּנוּ לְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה: הַצְּבוּר

עונין אמן

אח"כ מחזירים פניהם לקהל ופורשים ידיהם, וש"צ אומר להם: כְּהֻנִּים, ומתחילים
הכהנים יברכך. ומקרא אותם מלה במלה עד סוף הפסוק, והקהל עונים אחריהם אמן.
וכן פסוק שני ושלישי.

ב הש"צ אומר כְּהֻנִּים. והכהנים מתחילים יברכך

במברו יְבָרְכֶךָ, יְהוָה, וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֵר, יְהוָה, פָּנָיו, אֱלֹהֵי, וַיַּחֲנֶנְךָ: יִשָּׂא, יְהוָה, פָּנָיו, אֱלֹהֵי, וַיֵּשֶׁם, לְךָ, שְׁלוֹם: אמן

ואח"כ יתחיל ש"צ שים שלום.

הכהנים מחזירים פניהם להיכל ואומרים בלחש:

ג עֲשֵׂינוּ מַה שְׁגִדְּתָה עָלֵינוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ מַה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ, הַשְׁקִיפָה מִמַּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן
הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל:

אם אין כהן בביהכ"נ אומר ש"צ

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְנוּ בְּבְרָכָה הַמְשַׁלֶּשֶׁת בְּתוֹרָה,
הָאֲמוּרָה לְאַהֲרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְדוּשָׁיֶךָ, כְּאֲמֹר,
יְבָרְכֶךָ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךָ: יְאֵר יְהוָה פָּנָיו אֱלֹהֵי וַיַּחֲנֶנְךָ: יִשָּׂא יְהוָה

א אם מתפללים תפלה אחת כתקנת הרמב"ם, אין אומרים "יהי רצון".

ב בענין אמירת "כהנים" לפני "יברכך", ראה רמב"ם פי"ד ה' ע"ו; ועיין בספר האשכול
ובפירוש נחל אשכול עמ' 32, בספר "המספיק לעובדי השם" לרבינו אברהם בן הרמב"ם וכן
בפירוש הרד"ל על מסכת סוטה לט ב' ד"ה ואין הכהנים.

ג אם מתפללים תפלה אחת כתקנת הרמב"ם, אין אומרים "עשינו".